

Beboerne derude havde haabet paa, at man muligvis vilde have stillet sig saa velvilligt fra Statsbanernes Side, at man vilde have ydet de $\frac{3}{4}$ af Anlægssummen; man har imidlertid ikke ment i Kommissionen og heller ikke i den højtærede Ministers Forslag at kunne gaa saa langt, men er bleven staaende ved et Forslag om at yde Halvdelen af Anlægssummen. Jeg vil meget anbefale dette Baneanlæg, fordi det er naturligt, at der kommer en Forbindelse mellem Hammelbanen og Langaas-Silkeborgbanen, og det er ogsaa temmelig sikkert, at Hammel ikke har faaet den Fordel af Aarhus-Hammelbanen, som man havde ventet, da man i sin Tid gik til at bevilge et betydeligt Beløb dertil; thi Aarhus-Hammelbanen er bleven en Rovbane overfor Silkeborg. Det er Aarhus, der har stukket sit Sugerør ud i Silkeborgs Opland; det er den gamle Historie, at de store ville sluge de smaa, og det viser sig ogsaa i dette Tilfælde, at den store By Aarhus vil søge at tilvende sig saa meget som muligt af mindre Byers Opland. Hammelbanen er et smukt Forsøg i denne Retning, og det har ikke været uden Held. Jeg tror, at Hammel har haft mindre Fornøjelse af denne Bane, og det er derfor rimeligt, at man tager noget Hensyn til Hammel. Det glæder mig derfor som sagt, at dette Baneanlæg er kommet med paa Forslaget, og jeg kunde ønske, at man her ligesom ved Forslaget nedenfor under Nr. 30, om en Bane fra Ribe til Grænsen, vil kunne gaa til at yde $\frac{3}{4}$ af Anlægssummen.

Det var disse Bemærkninger, jeg vilde gøre, og jeg skal slutte med at tiltræde de Udtalelser, der ere komne om Ønskeligheden af at faa disse Jernbaner gennemførte i denne Samling. Som et Bevis for, at jeg mener dette Ønske, skal jeg nu fatte mig i største Korthed, da jeg tror, man derved bidrager til Ønskets Opfyldelse. Efter min Formening gælder det om, at vi faa Sagen i Udvalg hurtigst muligt.

N. C. Jensen: Ogsaa jeg skal af de Grunde, som den ærede sidste Taler (Jacob Christensen) anførte, fatte mig kort, uagtet der vel ikke er nogen Valgkreds i dette Land, der berøres saa stærkt af de foreslaaede Baner som netop min store og udstrakte Kreds, der omfatter ikke saa faa store, jydsk Heder. Det er nogle og tredive Aar siden, man begyndte at arbejde for en Midtlængdebane gennem denne Egn, og det er nogle og tyve Aar siden man begyndte at arbejde for en Bane fra Vejle

til Herning. Denne Egns Befolkning har derfor Grund til i dette Øjeblik at mindes det gamle Ord: „Sent, men sødt i Dannevang“.

Jeg vil gøre den Henstilling til den højtærede Minister saavel som til det kommende Udvalg, om man ikke burde gaa lidt raskere frem ved Anlægget af disse Baner, end her er foreslaaet; og jeg vil da henstille til nøje og velvillig Overvejelse, om man ikke ogsaa kan fremme det hurtigere derved, at det bestemmes, at det, der vil medgaa til Aarhus-Kalundborg-Routen, som der jo er Tale om skal overgaa til Statsdrift, hvorfor der skal bygges 3 Statsskibe, fordeles over en Aarrække, saaledes som man nu finder passende under Hensyn til den finansielle Stilling, men for øvrigt skal det ikke indgaa som et Led, der skyder et eller to Jernbaneanlæg ud. Det forekommer mig, at man udmærket vel kan bygge disse Skibe, uden at det i praktisk Henseende kommer til at gribe forstyrrende ind med Hensyn til Jernbaneanlægene, og man vil derved, synes det mig, hjælpe noget paa de Krav og Ønsker, der ere komne frem fra forskellige Sider, og paa det, som maaske kan blive et Stridsspørgsmaal, nemlig hvilken Bane i Jylland der skal bygges først, enten Vejle-Give-Banens Forlængelse til Herning eller Funder-Bramminge- eller Silkeborg-Bramminge-Banen, hvad man nu vil. Det ærede Medlem for Bræstrup (Laust Jensen) fremførte i Aftes som et Bevis for, at Kommissionen havde tænkt sig, at Silkeborg-Funder-Bramminge-Banen skulde være Nr. 1, at om denne Bane var hele Kommissionen enig, og at den havde gennemgaaet Skærtsilden i to Kommissioner. Det første forekommer mig ikke at være noget Bevis i saa Henseende, thi det er jo klart, at det, at der ikke var Enstemmighed om Vejle-Give-Banens Forlængelse til Herning, skyldtes det særlige Projekt Hou-Refsnæs, som var oppe kontra dette Anlæg, og saa vidt jeg kan skønne af Betænkningen, har der ikke været nogen som helst Anskuelse fremme, der berettiger til at tro, at netop dette Baneanlæg har man i Kommissionen tænkt skulde udskydes for et andet. Det forekommer mig, at Administrationen og den højtærede Minister ved disse Forslags Fremlæggelse have nogen, og jeg kunde fristes til at sige megen, Ret i, at Kravene om at faa Vejle-Give-Banen skudte frem i første Linie nu ere blevene stærkere og stærkere, netop fordi man har faaet Knudepunktet i Herning og ganske sikkert har